

טיב הקהילה

אויף אידיש

זשבת
כ"ג כסלו תשפ"ג

ה'תשפ"ג זמני הולדת הגדולי הנביאים

הדר"ג	4:02
מוציא ש"ק	5:15
ירת	5:55

ע"פ סוף זמן קריאת שמע ופזמון:

סיוק א א	8:15	סדרת א	9:22
סיוק ב ב	9:01	סדרת ב	9:58

1. ג' עשרת ימי חנוכה

מלין שם:
ט

ה'תשפ"ג קהילה וספרות פריחת
השנה החדשה והחדשה
החדשה והחדשה והחדשה

טיב

המערכת

♦ באלייבטן די נעכט ♦

א סענטיש האט זיך ארויסגלאזט אויף א לאנגע רייזע און אויפן וועג האט ער געדארפט דורכגיין א גרויסע וואלה, האבן אים זיינע חברים גלעמלט או אז ואל סייגענען צו באלייבטן דעם וועג.

דער סענטיש האט געפאלט זיינע פריינד, און האט סייגענעט א פאקל מיט זיך, צו באלייבטן דעם וועג. זיי פראוואנדערט און ער געהאט אקסעסירט און און וואלה, און זענענדיג אז ער האט זיך אקסעסירט דערשטראק, די באנגע וואלה און געווען העל באלייבטן סיינן ליכטיגקייט פונעם זון. ס'האנדעלט וואס ער באשלאסן ווייטער צו האלטן דאס פאקל אין זיין האנט.

און אגא טאך עטליכע שעת האט אנגעהויבן צו הערן פינטע, און דעמאלטס האט ער געזען אז ווען נישט פארן פייער וואס באלייבט אים וואלה ער נישט געקענט פארזען אפילו אין טריט, זענען דעם שוועקליכן טונקלליכט וואס הערשט אין וואלה, און דעמאלטס האט ער פארשטאנען און חושבן געקאלטן די עצה פון זיינע חברים.

שוועקעדיג ביים שוועל פון די ווילגען לעכטיגט טעג פון תוכה לאמד זיך אביסל מחובב זיין פארן צינדן די ליכט, אין די סטרוה פון דער תוכה ווייל אויב וואלט עס נאר געווען ווען פארן צינדן קען מען דאך פארשטן זיין דער נג אויך אויף אנדערע וועגן, ס'זאגן דאך זיין אז עס איז דא א געוויסע סיבה פארזאמלן ס'דער פארשטן זיין דעם נג תוכה דווקא דורכן צינדן ליכט.

און דאס געהערט צו פארשטיין, וועלן ס'דער מנבן א בלאק אין די הלכה פון נג תוכה און ס'דער וועלן באטערן עטליכע אייגענעשאפטען זאכן: א דער נג תוכה דארף זיין איינצויק, אדער ביים טיר וואס גיט אויף ארויס, א דער צייט פון עס אנצוהיילן, אין פון ווען עס הערט טונקל, א דאס ארט וואו מען לייגט עס אין אונטער זען שפחים.

אט די זאכן זענען פונקט פארקערט זיי בי אדערע צמות וואס געווענליך דארף מען זיי טון ביטאט, און נישט דווקא אונטן אדער אין רשות חרבים. דאס קומט אמן לעגעט, אז דער עיקר צמות פון נג תוכה איז צו באלייבטן דעם פינטערעניש, דווקא אין די גרויסע ערטער, דווקא ווען עס איז דער טונקל, פונקט ווען דו פילסט אז דו האסט נישט קיין אויג, אז דו האסט נישט קיין ויז, דו געפונסט זיך אין רשות חרבים, דו ביסט אלץ אין א פינטערע וואלה, דווקא דעמאלטס איז דער צייט פאר די תוכה ליכט און צו באלייבטן און אונט ווען דעמאלטס איז דער צייט פאר די תוכה ליכט און צו באלייבטן, און אונט ווייזן דעם ריכטיגן וועג אין וועלכעס ווען זאל גיין און אקסעסירן צו די אסתר. דערבער דארף יעדער איינער שטודירן זיין און ס'האט זיין ווען עס זאל נוצה זיין צו באקומען דעם אור פון די תוכה ליכט, אז זיי זאלן אים באלייבטן די וועג.

(ענין טיב שפחים-תוכה)

טיב

הפרשה

די 'פינטעלע' ליכטיגקייט אין די גרעסטע פינטערניש

אין די וואונדער פירשע לערנען מיר איבער די שוועריגקייט און די איבערלעבענישן וואס יוסף הצדיק איז אריבער ווען זיינע ברודער האבן אים פארשיקט קיין מצרים. דער פסוק לערנט אונז אז ווען די שבטים האבן זיך אראפגעריכט קעגן ברית ה'בן זיי באמערקט זיי עס פארן אריבער א גרופע פון אראבישע סוחרים און זיי האבן באשלאסן אז זיי ווילן איבערנעבן יוסף הצדיק פאר זיי.

אין די תורה ווערט אויסגעזענעט אז די סוחרים האבן געטראגן אויף איר נאכט, צו זיין אלוט, רש"י נעבט צו פארשטיין פארוואס ווערט אויסגעשמועסט וואס זיי האבן געהאט אנגעלאדענט אויף זייערע קעמלען, וויל דער שטייגער פון די אראבישע סוחרים איז צו טראגן מיט זיך נעכט אראפ, וואס געבן ארויס א שלעכטע ריח, אבער דא, האט מען פון הימל, עקסטער מחמין געווען אז זיי זאלן טראגן געשמאקע שמעקעדיגע בשמים, אז יוסף הצדיק זאל נישט געשעדיגט ווערן פון די שלעכטע ריח.

ווען מען איז זיך מתרובב אין די ווערטער פון רש"י זעט מען דא א מוראדיגע השגחה עליונה וואס האט באלייבט יוסף הצדיק דווקא אין אזא צייט. זיינע שווער איז געווען דער איבערזעגן פון סוף הצדיק, ארויסקומענדיג פון ווארעמע שטוב, וואו ער איז געווען ביי זיין פאטער זיין דער שווארץ אפעל פון דער אויג, איז ער אראפגעפאלן אויף ווידויג, צו אועלכע בליגע און געמיינע סוחרים, וואס האבן אריבער און קליינגקייט, זיי מיט וואס זאל זיין אויף די קעמלען וואס טראגן אים, פארנעסן געווארן, אבער טאקע דא האט מען אים געשיקט א זמון פון הימל.

מען האט געוואלט ווייזן פאר יוסף הצדיק אז אויך אין אזא שווערע מיט און ער איז אונטער די השגחה עליונה, אז מען האט אים נישט פארווארפן אויף די צווייטע עק וועלט און פארנעסן פון אים. אז אויך ווען עס איז געווען געווארן אויף אים אז ער זאל אריבערגיין אועלכע שוועריגקייטן, האט מען אים נישט פארלאזט און מען איז מיט אים, אויך אין אזא מצב, אז מען זאגט זיך פאר אים, אז עס זאל אים זיין גוט.

און דער געזאגט דארף יעדן פאר אונז אלץ א הוראה לדורות. די תורה איז נבתי, אלעס וואס שטייט אין די תורה איז גונג

|| <<< | הערן און עטו ב | >>>

מען קען הערן שמועס'ן און דרשות פון פורט ורובנו שליט"א - אין א עקסטער נופער
אידיש: 073-2951321 | לשה"ק: 073-2951320

טיב
ההודעות
החדשות

זפנים
אויף קבלת קהל
100024-0534

ז"ר משה רובינשטיין ויקי ווייס | עורך | א' תשרי

ק

טיב

דהשגרה

מעשיות אוף
השגרה פרטית
עריכת ד"ר ר' יצחק

באך צוויי שותפים צום שינוי

מיט בליקן פון קטנה קוק אן שוין נאך אירן לאנג די אידן וואס זענען זוכה צו מאכן א סיום השי"ס. מיט'ן גאנצן הארץ האב איר געזאגט אז כאטש איינמאל אין לעבן וועל איר אידן זוכה זיין צו זיין פון די אידן וואס זענען מסיים ש"ס.

אבער דערווייל האט עס נישט אויסגעזען ווי איר וועל אמאל אנקומען ארויף. יעדע שטיק צייט האב איר זיך געטראפן מאכן א נייע דעהלה, א פרישע קבלה, אבער עס האט נישט געדויערט לאנג און כ'אב געמאכט מאכן נאך א פרישע קבלה, ווייל די פריערדיגע קבלה האט זיך געענדיגט מיט א דורכפאל, ווייל איר האב נישט געקענט שטיין אין דעם.

זענעדיג אז איר קרין נישט ארויס פון מיין מצב, האב איר זיך געוואנדן צו מורע הרב שליט"א און איר געבעטן ער זאל מיך געבן א גוטע עצה. ער האט מיך געראטן אז איר זאל אונטערנעמען אז איר גיי לערנען א שיעור קבוע, אבער די סארט לימוד זאל זיין טאג איין טאג אויס.

"עס מאכט נישט קיין חילוק אויב דו נעמסט זיך אונטער צו לערנען א שיעור פון מוסר אדער פון הלכה, אבער וואס דו נעמסט זיך אונטער אלע זיין שטיבער, טאג איין, טאג אויס, עס זאל הילחה נישט אריבערגיין א טאג וואס מען זאל עס נישט אריינלאזן".

דער געדאנק וואס איר געווערט איז געווען אז איר דארף ארויפגיין לייגן מער געוויסע צו זיין צוגעבינדן צו די זאך, ווי צו דער לימוד, ווייל מיין שוואכקייט לגזג איר דער זיך נאכאלאזן אן נישט קענען שטיין אין א קביעות.

יענעם טאג בין איר געגאנגען אין די שוויצליכע פון מיין געגענט און זיך געשטעלט דאווענען מעריב. ביי אלעק נצור' האב איר געראטעוועט מיט'ן גאנצן הארץ אז איר זאל טרעפן א גוטער און א קביעות'דיגע שיעור.

איר האב געענדיגט דאווענען און אויסגעטרעטן און אירן סודיע אונטער מיך מינער א באקאנטער. דער איד איז א גרויסער חסיד. ווען מיך באגעגענען זיך האלט ער אנטקען די לערנען. דער איד האט נישט קיין קאר און איר האב איר און עס מאכט זיך אסאך מאל אז איר נעמט אים ארויס מיט קיין קאר און אלעמאל ווען ער זיצט אין מיין קאר, זיצט ער מיט א גמרא אין די קאר און לערנט א גאנצער צייט. עס איז מיך איינגעפאלן אז ער קען זיין א גוטער שליח פאר מיר.

"אפשר ווייסטו וואו איר קען טרעפן א גוטער און א קביעות'דיגע שיעור און גמרא?". האב איר אים געמערט.

"זיכער". האט דער איד געענטפערט אז גענוי האט ער דערמאנט צוויי סעגליכע שיעורים אין די געגענט, וואס ער אליין געבט איבער.

דער איד איז געווען א שליח פון הימל. איר האב זיך אנגעשלאסן אין זיינע שיעורים און ברוך השם אז עס האט זיך מיין אויסגעטריבען און איר האב זוכה געווען צו מאכן עטליכע סיומים אויף מסכתות אין ש"ס.

ווען מיר האבן אמאל געשמועסט איבער די וועלטליכע סייענט דרשמי און איר האב אים געטראפן יענעם טאג, האט ער מיך צוגעלייגט אז די מעשה האט אויך א צווייטער זייט.

"וויסן אלטסטו אז עס קומט מיך קיינמאל נישט אויס צו דאווענען מעריב איר יענעם מונח וואו איר האב דיר דעמאלט געטראפן. ווי דו ווייסט דאך, דאווען איר מעריב יעדן טאג נאכ'ן שיעור, אבער פון הימל האט מען עקסטער אוי געפירט אז איר זאל זיך פארשטעלען צו מיין קביעות'דיגע מונח מעריב, אבער דאס אז איר נישט געווען קיין צופאל".

"איר האב יענעם טאג שטארק מתמלל געווען צו הש"ית ער זאל מיך צושיקן נייע תלמידים צו דער שיעור, אז איר זאל כ'אטש וואס איינעם זיך וועמען איר זאל קענען ענדיגן די מסכתות. מען האט געווער מיין תלמה און יענער נאכט האט מען מיך צוגעשיקט צוויי נייע תלמידים. ביידע זיי זיינען געווער מיין תלמידים און פארשפילן נישט קיין אים טאג דער שיעור, און ברוך השם אז מיר זענען זוכה איינצונעם צו ענדיגן אלע מסכתות.

[שיעור ווען דער תלמיד האט זיך געטראפן]

פאר יעדער יודו ויחדו. מיר וויסן אז נישט אלעס וואס כלל ישראל איז אריבער ווערט אויסגעטריבען אין די תורה, ווייל די תורה איז נישט א מעשה ביכל, עס איז א וועגזייער פאר אונד און נאר אויב די מעשה האט אין זיך א דעהרע וואס איז גוט צו אז די שפעטערדיגע דורות קענען זיך אפליענען פון דעם וועט די שפעטע ווערן אראפגענומען און מיר דער זעלבער זאך איז מיט די מעשה וואס מיר לערנען דא.

ווען מען וועט זיך מתגונן זיין אין די מעשה פון מכירת יוסף וועט מען ארויסלערנען פון דעם אויף די שוועריגקייטן זיך און ה'תורה וואס יעדער איד גייט אריבער אין זיין לעבן. און וואס יוסף הצדיק האט געלעבט אין מצרים זענען געווען שיעורע און שווערע און פאר אים. מערערע מאל וואלט זיך אים געקענט אויסרויפן אז מען האט פארטראגט זיך אים, אז די השגחה העלונה האט אים פארלאזט, אבער דאס האט מען אים מקדים געווען פון הימל און געגעבן א רמז מיט די בשמים, אז אויך דא איז מען מיט דיר.

און אס דער דעהרע דארפן מיר מיטגענען פון יוסף הצדיק. די וועלט אין וואס מיר לעבן איז אירן לאנגער קייט פון נסיונות. די וועלט הייסט 'תולמי' ווייל עס איז מלשון עלמות. דא, אונטן איז אלעס פינטער, דער איד פארשוילן. אסאך מאל זעט מען נישט דער פק צו די פארשוילענישן, מען שפירט זיך פארלאזט, אבער אויב מען וועט זיך דערמאנען אין יוסף הצדיק, אין זיינע מיטמאכענישן און אז אויך ביי אים האט מען אים אונטערגעשיקט צו בינטעל בשמים, וואס שיינט אריין אין די חשכות, וועט מען זיך קענען דערמאנען און זיך שטארקן אויף אין אזא פינטערדיג.

אז א איד גייט אריבער שווערע צייטן און ער זעט נישט קיין שום ליכטיגקייט זאל ער זיך איינשפארן אין א צימער און זיך ארויסווייפן פאר הש"ית און זיך אייבער מיט תחנונים אז הש"ית זאל אים ממזין זיין א ליכטיגקייט, אז ער זאל קענען שפירן אז ער איז נישט אליינס אויף די וועלט, אז ער ווערט באגלייט פון הימל אויף טריט און אויף שרייט, אז עס זאל אים צוריק ליכטיג ווערן אין די ארץ.

און א משה דאס איז דער איד פון די ימי החנוכה די הייליגע ליכטלעך שיינען אריין פאר יעדן איד און ברענגען אריין אן אור אין זיין פינטערדיג. אויך ווען א איד איז אין א מצב פון למטה משרה, אריבער זיך אין די חשכות א נקודה פון איר און עס קען אים ליכטיג מאכן אין די ארץ.

זאל הש"ית העלפן אז די ימי החנוכה זאלן אריבערנעמען אין אונד דער איד, אז מיר זאלן זוכה זיין צו זען די אור אין יעדן מצב.

ורחבו די ברכה "להלדנו נה תנוכה", ויולכע און גענעטערט געווארן מיט א הארציגע און דורך אלע באשולדיגער.

אלע דערלייגטן האט דער בלאזשבער רבי געמאכט די ברכה "עשעה נסים" מיט גרויס באשייטערונג אבער פולצוגען אין זיין שימעל פאר א שטיקל געווארן... א שטאטט די וויסערדיג און מאכן די ברכה "שהחיינו וקיימנו", האט ער זיך באשייטערט, אנדערס און איינער האט געקענט באגרייפן די סיבה דערפון, און ער האט זיך פארטייט און זיינע הייליגע געדאנקען.

די ברענעדיגע ליכט איז נאך געווען אין זיין האנט, און ער אליין איגעווען אינגאנצן פאר'מחלס, פארטייט און זיינע הייליגע געדאנקען. קהל האט שוין אנגעהויבן ווערן אביסל אומגעדריליג, און גענומען ווינקען אדער קלאפן שטיל אז ער זאל וויסערדיג, מיט צוליב דעם לאנגן "הופסק", און סיי מרדא האבנדיג און די סכנה האט האט געקענט אויפליפאן דער מינוט.

דער רבי האט זיך אבער נישט וויסנדיג געמאכט פון באגרייפן, אזוי ער וואלט איבערהויפט נישט דא געווען.

די פארזאמלונג האבן געדוקט: נו אזו! נו שהחיינו ווען פולצוגען האט א געוואלט די התלהבות אומגענומען דעם הייליגן רבי'ן, און און פארטייט געשיידט האט ער גענומען מאכן די ברכה "שהחיינו וקיימנו והגיענו למחנה הזה".

אכזבנס האט ער האט געענדיגט זיין עבדות הקדוש, האבן זיינע תלמידים אים געבעטן אז ער זאל זיך ערקלערן דער קלאריס פונעם לאנגן הארטן, און די וויסערדיגות מלכתוב מיט האט ער האט געמאכט די ברכה שהחיינו.

האט דער רבי געזאגט צו זיי: איך וועל אייך זאגן דעם אמת, איך יענע צייטן, ווען איך בין אנגעקומען ער די ברכה פון שהחיינו, ווען איך בין הארץ געקאנט און געטוישט און מיר. איך בין נישט געווען איינגעמאכט צו עפענען מיין מיל, וואו שווערדיג האט שהחיינו - און און איבער ער און שווערדיג מצב איך האט מ'געפונען זיך, ווען א טויט שירוק געטרעט און דא, לופט, און און מען איז צוזאמגעקוקט און שטופט אן איינעם געטא, וויאזוי קען מען מאכן די ברכה "שהחיינו וקיימנו והגיענו למחנה הזה", מיטן באבן הארץ?!

קיינע זיך די ברכה "להלדנו נה תנוכה" ווען מען נאך מאכן און און מצב, ווייל איך יענע, זייננדיג דא איינע געטא און ער אזוי געהייליגט מיט זיינע מצוות און אונז באפילן קלאפן שטיל די ליכט. איך זיך צווייט ברכה, "עשעה נסים לאבותינו", קען מען נאך אלץ מאכן מיט הארטיקט און הארציגסט איך אונטער אוועקען שטימען, איך זיך מיטם האט זענען געקען געווארן בימים ההם..."

אבער די ברכה "שהחיינו" וויאזוי קען מען זיך אוועקשטעלן און מאכן די ברכה בלב שלם, און דאנקען דער אריבערשטן פארן אמן האלטן ביים לעבן און זיינעם אמן מזהו צו דערגרייכן זיינס... האט איידיש קינדער זענען ליידיג געזען למשיחה אונטער די הענט פון די רשיעה! און האט און סוף אריינגעזאגט, און געהאט א סטארקע טעפ און דעם, נישט זייננדיג איינגעמאכט צו מאכן די ברכה שהחיינו אייך און א שייטליכע צו שווערע צייט.

פונדעסטוועגן, ווען איך בין איך געשטאנען און געטראכט, האב איך פולצוגען באמערקט דעם געוואלדיגן דארטשט און לעבעדיג פון די ווערענדער אידן וואס שטייען דא ארום מיר, און האפן און קוקן אויס מיטן באבן הארץ צו די מצוה פון תנוכה ליכט, און סוף דער שווערדיג שווערליכער צושטאנד אין מלך ישראל, ווען ער איז "מחץ השכל חרב ומחורים אימה" (הרמ"ם ל"ב נה), שטייען זיך און שטופן מיר צו מאכן די ברכה, און ווילן הערן דעם "שהחיינו והגיענו למחנה הזה" ווען מען האט איך פארטראגט, האט דער בלאזשבער רבי זעקלן אויסגעפירט, או חזקא און איינע גיא צלמות, זיך געפונעניגט און און שווערדיג מצב, סוף ליכטן און שטייען דאס גרויסקייט פון די הייליגע נשמות פון מלך ישראל, האט סוף איך זיינע נפש ברענט איך זיך נאר דעם רצון השטן אויב איך, קומט אויס, און ארדוה! דוקא איך דער צייט ווערט באוואוסט און אנטפלעקט די אינערליכע פיסל פון קדושת ישראל מיט די פולטען שיינקייט, און דעריבער איך יעצט די פאסיגסטע צייט צו מאכן די ברכה, און דערמיט האב איך זיך מחוק געווען און געמאכט מיט התלהבות די ברכה "שהחיינו וקיימנו והגיענו למחנה הזה"!

פון אס די מעשה לענדען מיר זיך די וועג פון די בדיקים, אז זיי נעמען נישט ארויס קיין שום ברכה און זיינע מיל בלויז פון השפה ולחץ, נאר זיי זענען מחוברים מיטן גאנצן הארץ און זעל און די פנימיות הכונה פון די מצוה און די ברכה, צו יעדער צייט.

[על הברכה - חתם סופר ז"ל]

עס האט מיר דעריבער געוואלט געזען רבי נטע פריינד זעלן, און איך זיין יונגט האט ער געהערט פון איינעם און פון די עלטערע קארלינע חסידים איך דושיילט איינעם פריערדיג, וועלכע האט זוכה געווען אלס יונגעסאן צו קענען אן אשווער זיך פון די עלטערע קארלינע חסידים פון א דוד פריער, וואס ער האט טאן אזוי געווען זיך צו מתחפר זיין ביאלא דומיטמטאט עילאה ביים

על הברכה יעמדו

הייליגן רבי'ן דער "בית אהרן" פון קארלין זעקלן ז"ל.

און זיינע און פון האט דעריבער צו העלדן רבי נטע, אז איינמאל ווען ער איז געפאלן פאר שבת חנוכה, האט ער באקומען א "מטאביע" (אכזבנס) צוזאמען מיטן עלטערע זון וועלכע איז געווען א תלמיד פונעם הייליגן רבי אהרן, האט ער איך נאך געווען פון די געצייטלע עלטערע חסידים וועלכע זענען נאך געווען ביים הייליגן בית אהרן.

פרייטיג צוזאכטס, זיינע שפעט ביאכטא, נאך די גאנצע עבודה פונעם "שיש" און די פילע לימודים האט מען האט געלענט, אזוי ווען עס איז איינגעפירט און קארלין, איך יעדער איינער געווען זיינע מיר און ערשעפט, און מען איז זיך געגאנגען ליינן פאר עטליכע שעה האט איך נאך געבליבן פון חנוכה סעודה הוברק פאר און ערן העליון פון שבת אינערפרי, לערנעדיג בחומה א שיעור און מרדא חסות, אזוי ווען עס איז באוואוסט און ווערט פונעם בית אהרן (ליקוטים).

דער אלטער זיך האט אבער געבעדען זיך פון די קדושה פונעם הייליגן יום טוב. דער מספר האט געגעבען מיט זיין שארפן לשון צו רבי נטע: איך אליין פון דעמאלט געווען באשעפטיגט מיט די סוגיא פון "תקפו שינה" אבער דער עלטערע איך איז געווען אינגאנצן אפארפאלט מיט פייט שבת חנוכה, און ער האט דער גאנצער צייט געזענען צו זיך איז שבת חנוכה, איך שבת איך ווען עס איז געווען זיך זיינע שפעט, און דער עלטערע איך האט זיך געמחט אביסל ארדוה! און בעל, האט ער נישט אויפגעהויבט זיך אונטערצוגעבן מיט התלהבות, "איך שבת חנוכה, איך שבת חנוכה"!

איך קען די נישט פארשטעלן, האט דער דעריבער צוגעגען, דעם געוואלדיגן בושה האט מיר דעמאלט אומגענומען, זעננדיג זיך ווייט איך בין פונעם אמת, אז איך יעדער זעלבס איך האט אן אומגעמאן אזוי ווי מיר זיך טיף באשעפטיגט מיט די סוגיא פון "תקפו שינה"... קען זיך דער אלטער איך נישט בארואיגן פון די געוואלדיגע קדושה פון שבת חנוכה האט שיינט איך אים, און ברענט און אלע זיינע ביינער!

עס איז דא באוואוסט פון די פסרים הקדושים, ווען דער קדושה פון "שבת חנוכה", זען איך און שפ"ק תפארת שלמה (שבת חנוכה) אז און דעם שבת און סתול צו פאררעכט אלעס, און אלע קלוקים, אפילו די שווערסטע פון זיך, קען מען מאלע זיין און זיך אויפקוקן צו זיינע שורש, און אלע רבוצין אזוי ווענען צוגעדינט צו י"ל קלפוח, זיינע ארדוה צו זיינע ארטי, עיין שם היטב.

[מחן שיחה פריחת יום טוב העליל]

נתן להנציח את העולל לשמות, לזכרה והנחה או לארבעים

									
--	---	---	---	---	---	---	---	---	--

ירושלים | רח' ישעיהו 7 ירושלים | טל: 05276-10485 078-3531109 | shviti11@gmail.com

הרדו יקרו! אן החיך טובה לעפען, גרן חסון להרפיש ולהפיץ את העולל באזור פטורי ולהיות שותף לזכיר הרבים. הפענונים יקבלו את העולל בעילי (אפשר גם שיהיה חסיד) בקובץ להרפיש. Anyone Interested in receiving Tik Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@bpins.net Or | zelik@gmail.com or text 787-249-7173